

Să vă iubiți unul pe altul! Precum Eu v-am iubit pe voi, așa și voi să vă iubiți unul pe altul! (Ioan 13, 34)

PUBlicație EDITATĂ ȘI DISTRIBUITĂ GRATUIT DE PAROHIA „SF. ARH. MIHAIL ȘI GAVRIIL” - POIENIȚA, COM. VÂNĂTORI, JUD. IAȘI, PROTOPOPIATUL PAȘCANI

Duminica a 32-a după Rusalii

Smerita cugetare

Cel mai important act filantropic este de a-i vorbi de bine pe semenii noștri.

MAICA GAVRILIA PAPAIIANNIS

Pr. L. VESA

Atât de rodnică a fost întâlnirea dintre Mântuitorul Iisus și Zaheu, încât **din om păcătos, Zaheu devine om drept**; atât de totală și de perfectă a fost întoarcerea lui de la păcat la adevăr, de la nedreptate la adevărată trăire, încât el, de la început, se debarasează de balastul ce-l lega de trăirea pământească păcătoasă, nelăsându-l să se înalțe spre culmile binelui și ale virtuții și care era în același timp, izvorul, celor mai multe păcate ale sale: **avuția sa prea mare**. Iar Zaheu, stând, a zis către Domnul: „**lăță jumătate din averea mea o dau săracilor**”.[...]

Mântuitorul Iisus Hristos a fost și rămâne dorința fierbinte a sufletelor cu adevărat iubitoare de Dumnezeu. Acestea, asemenea lui Zaheu din Evanghelie, au dorit și doresc să-L vadă, să-L audă, să-L cunoască și să-L înțeleagă, pentru ca apoi să urmeze întru totul voia Lui sfântă, poruncile Lui mântuitoare și pilda vieții Sale minunate. Sufletele cele alese au un singur dor, doresc un singur lucru: pe Dumnezeu, pe Mântuitorul Iisus Hristos: „**Sufletul meu e însetat după Domnul, precum cerbul spre izvoarele apelor**” - zice psalmistul. A fi cu Hristos e raiul prea dulce; a fi fără El, iadul!

Prin urmare: **ești flămând?** Dorește-L pe Iisus, căci El e pâinea îngerilor, mama care cuprinde toată dulceața. **Ești însetat?** Dorește-L pe Iisus; El e izvorul apei celei vii, din care dacă va bea cineva, nu va mai înseta în veci; El e vinul care îmbată sufletul și care face să încolțească feciorelnicii. **Ești bolnav?** Dorește-L pe Iisus, căci El e adevăratul doctor și adevărata tălmădire. **Iubești frumusețea sau fugi după avuții?** El însuși e frumusețea și oceanul tuturor comorilor. Dorești un prieten adevărat? Hristos e cel mai bun prieten al sufletului tău. **Ești păcătos?** Cheamă-L pe Iisus; El te va izbăvi, căci a murit pentru tine. Cere-l ajutor, căci El a învins pe diavolul, lumea, trupul, moartea și a potolit mânia Tatălui Său. **Dorești să stăruiești în bine?** Ia-L de model pe El, căci El e Calea, Adevărul și Viața și cine îl urmează, nu umblă în întuneric. **Dorește-L pe Iisus, suspină după Iisus, fă tot ce poți ca să ajungi la El; în El vei afla toate bucuriile și desfătările!**

Pe urmele sfinților

De ce Sfinții Trei Ierarhi sunt cinștiți de două ori în luna ianuarie?

30 ianuarie este ziua închinată celor mai importanți episcopi și dascăli ai învățaturii ortodoxe din secolul al IV-lea creștin: Sfinții Trei Ierarhi. Adică Sfântul Vasile cel Mare, Sfântul Ioan Gură de Aur și Sfântul Grigorie de Nazianz. Fiecare este unic, dar toți fac parte dintr-un întreg, Biserica lui Hristos. Cu toate că fiecare dintre cei trei Sfinți Ierarhi are o zi specială de prăznuire, în secolul al XI-lea s-a hotărât ca cei trei să fie serbați împreună pentru a nu se acorda vreunui întâietate față de ceilalți doi.

Sărbătoarea aceasta datează din secolul al XI-lea. Cu toate că fiecare dintre cei trei Sfinți Ierarhi are o zi specială de prăznuire (Sfântul Vasile cel Mare la 1 ianuarie, Sfântul Ioan Gură de Aur la 13 noiembrie, iar Sfântul Grigorie de Nazianz pe 25 ianuarie), s-a hotărât ca cei trei să fie serbați împreună. **Motivul îl găsim în sinaxarul zilei din Minei.** Aflăm că pe vremea împăratului bizantin Alexie Comneanul, în secolul al XI-lea, s-a iscat o ceartă la Constantinopol între credincioșii admiratori, cinstitori ai celor trei Sfinți Ierarhi, împărțindu-se în trei tabere. Sfânta Tradiție a Bisericii ne spune că cei trei Ierarhi s-au arătat în vis în chip minunat, deodată, episcopului Ioan al Evhaitelor, unul dintre cei mai lumați Ierarhi ai timpului, poruncindu-i să-i îndemne pe credincioși să nu se mai certe, întrucât ei, cei trei Ierarhi, sunt ca și unul singur înaintea lui Dumnezeu.

În acest chip luminat a fost așezată sărbătoarea Sfinților Trei Ierarhi în data de **30 ianuarie**.

A fost aleasă ultima zi a lui ianuarie întucât în această lună sunt prăznuiți toți cei trei Ierarhi. Adică, pe lângă Sfântul Vasile cel Mare (1 ianuarie) și Sfântul Grigorie de Nazianz (25 ianuarie), se prăznuiește și „Aducerea moaștelor Sfântului Ioan Gură de Aur la Constantinopol” (27 ianuarie). **Semnificația acestei cinstiri o găsim foarte frumos surprinsă în inmografia sărbătorii** care ne îndeamnă să „cinstim împreună pe înțelepții Ierarhi”. Zice un text liturgic: „Pe care Dumnezeu i-a împreunat într-o unire, deopotrivă de cinstită, cei ce-i laudă să nu-i despartă, ci socotindu-i întocmai întru aceleași daruri, întocmai să-i și învrednicească de aceleași laude” (Canonul al doilea al Utreniei).

Să învățăm din pilde

Despre cele trei frici ale dracilor

Sfântul Nicolae VELIMIROVICI

Sursa: doxologia.ro

Ai citit undeva o istorisire din viața Sfântului Ioan din Bostre. Odată, când fericitul Ioan stătea la rugăciune, i s-au deschis ochii duhovnicești și i-a văzut pe draci. Nici nu cutezau să se apropie de omul

lui Dumnezeu, nici nu voiau să plece departe de el. Văzându-i cuprinși de frică, Ioan i-a întrebat de ce se tem mai mult. Au răspuns dracii: „De trei lucruri: de cel pe care voi, creștinii, îl purtați la gât; de cel cu care vă spălați în biserică și de Cel pe care Îl mâncați în biserică”. Omul lui Dumnezeu a întrebat din nou: „Dar din acestea trei de care vă temeți cel mai mult?” I-au răspuns cetățenii iadului:

„De Cel pe care Îl mâncați în biserică”.

Oare nu-ți este limpede? Lucrul pe care creștinii îl poartă la gât e **crucea**. Cel cu care sunt spălați în biserică este **apa sfințită** cu care sunt stropiți, iar ceea ce mănâncă în biserică este **Sfânta Împărtașanie**. Crucea e semnul biruinței prin pătimirea din dragoste. Apa sfințită curățește și simbolizează curăția duhovnicească și trupească. Împărtașania este masa cerească pe care se îmbie sufletului spre hrană Trupul și Sângele lui Dumnezeu. Așadar, oare e de mirare că puterile iadului tremură de acestea trei? Ele șoptesc oamenilor **sfaturi cu totul potrivnice** acestora, și anume:

- 1) să fugă sub un pretext sau altul de orice pătimire, lucru prin care vor să dezrădăcineze din inimile oamenilor dragostea și iubirea de aproapele;
- 2) să trăiască în necurăția păcatului, lucru prin care vor să îi facă pe oameni supuși și rude ale lor îndeaproape și să-i îndepărteze de Preacuratul Dumnezeu și
- 3) să chinuie și să istovească sufletul lor prin înfometare nedându-i nici o hrană dumnezeiască-hrană după care sufletul năzuiește prin firea să-și să-l hrănească numai cu hrană pământească la fel ca pe dobitoace. Iar de Împărtașanie se tem cel mai mult duhurile iadului fiindcă ea e încununarea înălțimii omului până la Dumnezeu și a unirii lui cu Dumnezeu.

De la Dumnezeu, pace ție și binecuvântare!

Să descoperim Sfânta Scriptură

Claudiu BALAN | www.ortodoxiatinerilor.ro

Încercați să-L cunoașteți pe Dumnezeu din Vechiul Testament

Fiind student la Facultatea de Teologie Ortodoxă din București, prin anul 3, și gândindu-mă că o să vină vremea când va trebui să-i slujesc lui Dumnezeu ca preot, îmi puneam următoarea problemă: dacă va veni vreodată un credincios la mine și mă întreabă dacă am citit Biblia în întregime?! Eu citisem tot Noul Testament, dar Vechiul Testament doar în parte. Normal că dacă mi s-ar fi întâmplat așa ceva n-aș fi putut minți și ar fi trebuit să zic sincer: Nu, n-am citit-o pe toată. Pe unii credincioși acest răspuns i-ar fi surprins foarte mult, probabil gândind imediat: „Ce fel de preot este acesta care n-a avut curiozitatea să citească toată Biblia? Cum vine el să ne vorbească nouă de Dumnezeu dacă el nici măcar n-a citit o dată tot ce scrie în Sfânta Scriptură.”

Cu acest gând în minte m-am apucat să citesc Vechiul Testament în fiecare zi, adnotând cu pixul tot ce mi se părea interesant și orice idei și analogii îmi veneau în acel moment. După un maraton de câteva zile observasem o schimbare în felul meu de a mă raporta la ce mi se întâmplă în viața de zi cu zi, o schimbare în felul de a mă ruga la Dumnezeu.

Noul Testament vorbește de un **Dumnezeu iubitor, smerit, îndurător, răbdător** cu păcatele oamenilor, de Dumnezeu care așteaptă pe orice păcătos să se-ntoarcă la El până în ultima clipă a vieții, acceptând să-l mântuiască chiar dacă a trăit o viață plină de păcate, iar în ultima clipă și-a cerut iertare din inimă. Eu în acele momente ale vieții, eram revoltat că se întâmplă

atât de mult rău în lume, cum de îi îngăduie Dumnezeu pe unii să fure așa mult, să desfrâneze, să hulească Biserica și pe slujitorii săi. Mă gândeam cum de oamenii săraci tot săraci rămân și necăjiți, iar bogaților le e din ce în ce mai bine. Această atitudine pe care o percepeam eu din Noul Testament (Cele 4 Evanghelii și epistolele) mi se părea a fi una de neimplicare a lui Dumnezeu în viața noastră. Știind că Dumnezeu e iertător și milostiv simțeam că lasă prea mult răul să se desfășoare printre noi, lăsându-L pe diavol să ne facă prea mult rău.

Vechiul Testament e mai mare ca întindere și-L arată pe Dumnezeu în mult mai multe situații de viață decât în Noul Testament. Se întâmplă multe în această parte a Scripturii: **relații de dragoste, prietenii, ucideri, alieri, războaie, lupte pentru putere, minuni, apariții ale lui Dumnezeu, discuții față către față cu Creatorul lumii, relații de familie, povestiri din viața unor oameni simpli sau din viața tumultuoasă a regiilor**, și lista poate continua. În toate acestea îi putem vedea pe oameni păcătuiind sau făcând bine, cerând ajutorul lui Dumnezeu sau uitând de El, pocăindu-se sau făcându-se și mai răi ca înainte. În toate Dumnezeul lui Israel intervine în viața oamenilor în mod decisiv, pedepsind, mediind conflicte sau ajutând oameni și popoare. **În Vechiul Testament Dumnezeu este personajul principal**, îl găsim peste tot. Vechiul Testament ne ajută să înțelegem cum vede El lucrurile (în parte, nu total), cum se raportează El la faptele noastre.

Domnul prin intervențiile Lui schimbă nu numai viața lui Israel dar și a popoarelor păgâne.

Pentru mine a fost o mică minune pentru că am înțeles că Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt sunt la fel de prezenți în viața noastră astăzi cum erau și în Vechiul Testament, doar că noi nu prea mai avem ochi să vedem realitatea cum este de fapt. Vechiul Testament îl prezintă pe Dumnezeu ca un Domn justițiar, drept, care nu îngăduie prea mult păcatul, un Dumnezeu mereu prezent în viața poporului, un Dumnezeu foarte puternic, care poate cutremura pământul ca să-i înghită pe cei păcătoși. Pentru cei deznădăjduiți și neîncredători în Domnul Hristos, Cel smerit și blând la inimă, **Vechiul Testament e un balsam de încredere, e o gură de nădejde, e un medicament** foarte prielnic.

Citind cărțile Vechiului Testament am înțeles, așa cum zice Domnul Hristos, că în lumea asta nimic nu se întâmplă fără voia lui Dumnezeu. Nu doarme niciodată, nu lasă nimic la întâmplare, chiar și răul cel mai mare îl lasă să se întâmple ca să scoată un bine însutit.

Bucurați-vă de Dumnezeul nostru citind Vechiul Testament, si o să fiți surprinși de câtă încredere veți căpăta în El! Întâmplările de viață din Vechiul Testament ne fac și pe noi să înțelegem cum poate interveni Dumnezeu decisiv în viața noastră, în fiecare clipă, ne ajută și pe noi să știm ce să facem când suntem iubiți, trădați, abandonați, invidiați, triști, deznădăjduiți, neîncredători, lași, puternici, mândri, autoritari, smeriți, mulțumitori sau nemulțumitori.